

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ΄

1. Καὶ ὁ Σαῦλος, ἀκόμη πνέοντας φοβερισμοὺς καὶ φόβους ἐναντία τῶν μαθητῶν τοῦ Κυρίου, ἐπῆγεν εἰς τὸν ἀρχιερέα
2. καὶ ἐζήτησεν ἀπ’ αὐτὸν ἐπιστολὰς εἰς τὰ συναγώγια ὅπου ἦταν εἰς τὴν Δαμασκόν, ἃν εὔρει ἐκεῖ τινὰς ὅπου εἶναι ἀπὸ τὴν αἵρεσιν αὐτὴν ἄνδρες καὶ γυναῖκες, νὰ τοὺς φέροι δεμένους εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.
3. Καὶ παγαίνοντας, ἐκεῖ ὅπου ἐσίμωνεν εἰς τὴν Δαμασκόν, ἐξαίφνης ἔστραψε τριγύρω του ἓνα φῶς ἀπὸ τὸν οὐρανόν·
4. καὶ πέφτοντας εἰς τὴν γῆν, ἄκουσε φωνὴν ὅπου τὸν ἔλεγε: «Σαούλ, Σαούλ, τί με διώχνεις;»
5. Καὶ αὐτὸς εἶπε: «Ποῖος εἶσαι ἐσύ, Αὐθέντη;» Καὶ ὁ Κύριος τὸν εἶπεν: «Ἐγὼ εἶμαι ὁ Ἰησοῦς ὅπου ἐσύ κατατρέχεις· κακὸν ἐδικόν σου εἶναι νὰ κλοτσᾷς εἰς τὰ κεντρίδια».
6. Καὶ ὁ Σαούλ, τρέμοντας καὶ θαμπωμένος, εἶπεν: «Αὐθέντη, τί με ὀρίζεις νὰ κάμω;» Καὶ ὁ Κύριος τὸν εἶπε: «Σήκω καὶ ἔμπα μέσα εἰς τὴν πόλιν, καὶ θέλει σὲ λαληθεῖ τί κάμει χρεια νὰ κάμεις».
7. Καὶ οἱ ἄνθρωποι ὅπου τὸν ἐσυνόδευαν ἐστέκονταν [ἐξεστηκότες καὶ] ἄφωνοι, ἔστοντας νὰ ἀκούουσι φωνὴν καὶ κανένα νὰ μὴν βλέπουσι.
8. Καὶ ὁ Σαῦλος ἐσηκώθη ἀπὸ τὴν γῆν· καὶ εἶχε τὰ μάτια του ἀνοικτά, ἀμὴ κανένα ἄνθρωπον δὲν ἔβλεπε· καὶ οἱ σύντροφοί του, βαστῶντες τὸν ἀπὸ τὸ χέρι, τὸν ἔμπασαν μέσα εἰς τὴν Δαμασκόν.
9. Καὶ ἔκαμε τρεῖς ἡμέρας ὅπου δὲν ἔβλεπε, καὶ μηδὲ ἔφαγε μηδὲ ἔπιε.
10. Καὶ ἐκεῖ εἰς τὴν Δαμασκόν ἦτον ἓνας μαθητής, τὸ ὄνομά του Ἀνανίας· καὶ εἶπε τὸν ὁ Κύριος δι’ ὄραματος: «Ἦ Ἀνανία». Καὶ ἐτοῦτος εἶπεν: «Νὰ με ἐδῶ, Αὐθέντη».

11. Καὶ λέγει τὸν ὁ Κύριος: «Σήκω καὶ σύρε εἰς τὴν στρατὰν ὅπου κράζεται Ἴσα, καὶ ζήτησε εἰς τὸ σπίτι τοῦ Ἰούδα κάποιον, τὸ ὄνομά του Σαῦλον [ὅπου εἶναι Ταρσεύς]: διατὶ τούτην τὴν ὥραν προσεύχεται» –
12. καὶ ὁ Σαῦλος εἶδε διὰ μέσου ὀράματος ἕναν ἄνθρωπον, τὸ ὄνομά του Ἀνανίαν, ὅπου ἐμπῆκε μέσα καὶ ἔβαλεν ἀπάνου του τὸ χέρι του, διὰ νὰ ζαναβλέψει.
13. Καὶ ὁ Ἀνανίας ἀπεκρίθη: «Αὐθέντη, ἤκουσα ἀπὸ πολλοὺς διὰ τὸν ἄνδρα τοῦτον –πόσα κακὰ ἔκαμε τοὺς ἀγίους σου εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.
14. Καὶ ἐδῶ ἔχει ἐξουσίαν ἀπὸ τοὺς ἀρχιερεῖς νὰ δέσει ὅλους ὅσους ἐπικαλοῦνται τὸ ὄνομά σου».
15. Καὶ ὁ Κύριος τὸν εἶπε: «Σύρε, ὅτι ἐτοῦτος εἶναι ἀγγεῖον μου διαλεμένον, νὰ βαστάξει τὸ ὄνομά μου μπροστὰ εἰς τὰ ἔθνη καὶ εἰς τοὺς βασιλεῖς καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ·
16. διατὶ ἐγὼ θέλω τὸν δεῖξει ὅσα πρέπει νὰ πάθει αὐτὸς διὰ τὸ ὄνομά μου».
17. Καὶ ὁ Ἀνανίας ἐδιέβη καὶ ἐμπῆκε μέσα εἰς τὸ σπίτι ἐκεῖνο, καὶ ἔστοντας νὰ βάλει τὰ χέρια του ἀπάνω εἰς αὐτόν, εἶπε: «Σαοὺλ ἀδελφέ, ὁ Κύριος ὁ Ἰησοῦς ὅπου σοῦ ἐφάνη εἰς τὴν στρατὰν ὅπου ἤρχουσον, μὲ ἔστειλεν διὰ νὰ ζαναβλέψεις καὶ νὰ γεμισθεῖς Πνεῦμα Ἅγιον».
18. Καὶ παρευθὺς ἔπεσαν κάτω ἀπὸ τὰ μάτια του ὡσὰν λέπια, καὶ ἐκείνην τὴν ὥραν ἐμεταεῖδε. Καὶ ὡσὰν ἐσηκώθη, ἐβαπτίσθη·
19. καὶ ἔστοντας νὰ πάρει φαγί, ἐδυνάμωσε τοῦ λόγου του. Καὶ ἔκαμε κάμποσες ἡμέρες ὁ Σαῦλος ἐκεῖ με τοὺς μαθητὰς ὅπου ἦταν εἰς τὴν Δαμασκόν·
20. καὶ παρευθὺς μέσα εἰς τὰ συναγῶγια ἐκήρυττε τὸν Χριστόν, ὅτι ἐτοῦτος εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.
21. Καὶ ὅλοι ὅσοι τὸν ἄκουαν ἐθαυμάζονταν καὶ ἔλεγαν: «Δὲν εἶναι ἐτοῦτος ὅπου ἐκούρσευεν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ ἐκείνους ὅπου ἐπικαλοῦνταν τὸ ὄνομα ἐτοῦτο, καὶ διὰ τοῦτο ἦλθε καὶ ἐδῶ, διὰ νὰ τοὺς πάγει δεμένους εἰς τοὺς ἀρχιερεῖς;»
22. Καὶ ὁ Σαῦλος περισσότερον ἐδυναμώνετον καὶ ἐ-

- σύγχυζε τούς Ἰουδαίους ὅπου ἐκάθουνταν εἰς τὴν Δαμασκόν, βεβαιώνοντας ὅτι ἐτοῦτος εἶναι ὁ Χριστός.
23. Καὶ ὡσὰν ἐπέρασαν ἡμέρες πολλές, ἐσυμβουλευθήκαν οἱ Ἰουδαῖοι νὰ τὸν σκοτώσουν –
24. ἀμὴ ὁ Σαῦλος ἔμαθε τὴν ἐπιβουλήν τους. Καὶ παραφυλάγαν τὲς πόρτες μέρα καὶ νύκτα, διὰ νὰ τὸν σκοτώσουν.
25. Οἱ μαθηταὶ λοιπὸν τὸν ἐπῆραν τὴν νύκτα καὶ τὸν ἔβαλαν εἰς ἓνα ζεμπίλι, καὶ τὸν ἐκατέβασαν ἀπὸ τὸ τεῖχος.
26. Καὶ ὡσὰν ἐπῆγεν ὁ Σαῦλος εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, ἐδοκίμαζε νὰ κολλήσῃ μετὰ τοὺς μαθητάς· καὶ ὅλοι τὸν ἐφοβοῦνταν, διατὶ δὲν ἐπίστευαν ὅτι εἶναι μαθητής.
27. Ἀμὴ ὁ Βαρνάβας, παίρνοντάς τον, τὸν ἐπῆγεν εἰς τοὺς ἀποστόλους, καὶ τοὺς ἐδιηγήθη πῶς εἰς τὴν στράταν εἶδε τὸν Κύριον καὶ ὅτι ἐσύντυχε μετ’ αὐτόν, καὶ πῶς εἰς τὴν Δαμασκὸν ἐπαρρησιάσθη εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ.
28. Καὶ ἐσυναναστρέφετον μετ’ αὐτοὺς εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ·
29. καὶ ἐπαρρησιάζετον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, καὶ ἐλάλει καὶ ἐφιλονίκῃ μετὰ τοὺς Ἑβραίους ὅπου ἐλλήνιζαν· καὶ ἐκεῖνοι ἐδοκίμαζαν νὰ τὸν ἐσκοτώσουν.
30. Ἀμὴ οἱ ἀδελφοί, ὡσὰν τὸ ἐγνώρισαν, τὸν ἔφεραν εἰς τὴν Καισάρειαν· καὶ ἀπ’ ἐκεῖ τὸν ἔστειλαν εἰς τὴν Ταρσόν.
31. Αἱ ἐκκλησίαι λοιπὸν ὅπου ἦτον εἰς ὅλην τὴν Ἰουδαίαν καὶ εἰς τὴν Γαλιλαίαν καὶ εἰς τὴν Σαμάρειαν εἶχαν εἰρήνην καὶ οἰκοδομοῦνταν καὶ ἐπάγειναι μετὰ τὸν φόβον τοῦ Κυρίου, καὶ μετὰ τὴν παρηγορίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐπληθύνουνταν.
32. Καὶ περνώντας ὁ Πέτρος διὰ μέσου ὁλωνῶν, ἐκατέβη καὶ εἰς τοὺς ἀγίους ὅπου ἐκατοικοῦσαν εἰς τὴν Λύδδαν.
33. Καὶ ἐκεῖ εὗρηκεν ἓνα ἄνθρωπον, τὸ ὄνομά του Αἰνέαν, ὅπου ἐκεῖτετον ἀπὸ ὀκτῶ χρόνους εἰς τὸ κρεβάτι καὶ ἦτον παράλυτος.
34. Καὶ εἶπε τὸν ὁ Πέτρος: «Αἰνέα, ὁ Ἰησοῦς Χρι-

στος σὲ ἰατρῆυει· σήκω ἀπάνου καὶ στρῶσε τὸ κρεβάτι σου». Καὶ παρευθὺς ἐσηκώθη.

35. Καὶ εἶδαν τον ὅλοι ἐκεῖνοι ὁποῦ ἑκατοικοῦσαν τὴν Λύδδαν καὶ τὸν Ἀσσάρωνα, οἱ ὅποιοι ἐγύρισαν εἰς τὸν Κύριον.
36. Καὶ εἰς τὴν Ἰόππην ἦτον κάποια μαθήτρια, τὸ ὄνομά της *Ταβιθά* (ἢ ὅποια μεταγλωττιζομένη λέγεται *Λαφίνα*)· ἐτούτη ἦτον γεμάτη ἀπὸ καλὰ ἔργα καὶ ἀπὸ ἐλεημοσύνης ὁποῦ ἔκαμε.
37. Καὶ τὲς ἡμέρες ἐκεῖνες ἐσυνέβη καὶ ἀσθένησε καὶ ἀπέθανε· καὶ ὡσὰν τὴν ἔλουσαν, τὴν ἔβαλαν εἰς τὸ ἀνώγι.
38. Καὶ μετὸ νὰ εἶναι σιμὰ εἰς τὴν Ἰόππην ἢ Λύδδα, οἱ μαθηταί, ὡσὰν ἄκουσαν ὅτι ὁ Πέτρος εἶναι [εἰς τὴν Λύδδα], ἀπέστειλαν δύο ἄνδρας εἰς αὐτὸν παρακαλοῦντες τον νὰ μὴν ὀκνήσει νὰ ἔλθει ἕως εἰς αὐτούς.
39. Καὶ ὁ Πέτρος ἐσηκώθη καὶ ἦλθε μαζί μετ' αὐτούς· ὁ ὅποιος ὡσὰν ἦλθε, τὸν ἀνέβασαν εἰς τὸ ἀνώγι, καὶ ἐστάθησαν τριγύρω του ὅλες οἱ χῆρες καὶ ἔκλαιαν, καὶ τὸν ἔδειχναν τὰ πουκάμισα καὶ τὰ ροῦχα ὁποῦ ἔκαμε ὅταν ἦταν μετ' αὐτὲς ἢ *Λαφίνα*.
40. Καὶ ὁ Πέτρος τοὺς ἔβγαλεν ὅλους ἔξω καὶ ἔβαλε τὰ γόνατά του κάτω καὶ ἐπροσευχήθη, καὶ ἐγύρισεν εἰς τὸ κορμὶ καὶ εἶπεν· «*Ταβιθά*, σήκω ἀπάνω». Καὶ ἐκεῖνη ἄνοιξε τὰ μάτια της, καὶ ὡσὰν εἶδε τὸν Πέτρον, ἀνεκάθισε.
41. Καὶ δίδοντάς τὴν τὸ χέρι του τὴν ἐσήκωσε, καὶ ἐλάλησε τοὺς ἀγίους καὶ τὲς χῆρες καὶ τοὺς τὴν ἐπάραστησε ζωντανήν.
42. Καὶ ἐμαθητεύθη ἐτούτο εἰς ὅλην τὴν Ἰόππην, καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸν Κύριον.
43. Καὶ αὐτὸς ἀνέμεινεν ἀρκετὲς ἡμέρες εἰς τὴν Ἰόππην, σιμὰ εἰς κάποιον Σίμονα, ταμπάκην.

Εμμανουήλ Χ. Κάσδαγλης (επιμ.), *Ἡ Καινὴ Διαθήκη του Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ἀπλὴν διάλεκτον γενομένη μετάφρασις διὰ Μαξίμου του Καλλιουπολίτου*, ΜΙΕΤ, Αθήνα 1995.